

[Mølgaard]

uden for det egentlige tema for denne debat at uddybe denne tanke i detaljer.

Jeg skal vende tilbage til det konkrete lovforslag og fastslå, at vi gerne medvirker til begrænsninger i spekulationen i efterlønsordningen, men ikke på den vis, regeringen her foreslår. Retsforbundet vil forbeholde sig at stille ændringsforslag til forslaget, der f.eks. gør et åremåls uafbrudt erhvervsudøvelse, konstateret via skatteblanketter, til kriteriet for ret til efterløn fremfor dette med arbejdsløshedskassemedlemskabet. Vi vil endelig overveje arbejdsmedicinske kriteriers indbygning i forudsætningerne for adgang til efterløn. Udvalgsarbejdet kan forhåbentlig bidrage til afklaring af relevansen af og muligheden for noget sådant.

Alt i alt er der således en række spørgsmål, vi ønsker afklaret inden vor endelige stillingtagen. Der er for os at se både noget godt og noget mindre godt i dette forslag, der gør det helt naturligt, at vi venter med den endelige stillingtagen til et senere tidspunkt.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for partierne for den meget positive modtagelse, regeringens forslag har fået her ved første behandling. Så vidt jeg kunne høre, var det kun venstresocialisterne og fremskridtspartiet, der helt afviste regeringens forslag. Det er jeg selvfølgelig ked af, men det er jo positivt, at de øvrige partier har en konstruktiv holdning til forslaget.

Jeg skal først give en række svar på de spørgsmål, hr. Enggaard har rejst.

For det første spurgte hr. Enggaard, om dette forslag var forligsstof, om det indgik i aftalen mellem de fire partier, eller om man havde en nuanceret holdning, så man kunne tale om tingene i udvalget. Jeg kan sige, at det er ikke et enten-eller, det er et både-og. Det er både forligsstof og udtryk for en nuanceret holdning fra regeringens og partiernes side, så vi er selvfølgelig parate til at tale om problemerne i udvalget.

Jeg vil gerne over for hr. Enggaard bekræfte, at det fortsat er en forudsætning for regeringen, at parterne gennem deres bidrag selv skal dække nettoudgifterne ved ordningen.

Hr. Enggaard sagde, at forlængelsen af ordningen ville have omfattende også økonomiske konsekvenser for amter og kommuner, og det er der jo redegjort for i bemærkningerne til forslaget.

Men jeg vil gerne understrege, at de tal, der er nævnt – hvad der også fremgår af teksten – klart undervurderer den besparelse, kommuner og amter reelt har i kraft af jobtilbudsordningen, fordi alternativet ville være, at folk faldt for tidsbegrænsningerne i arbejdsløshedsforsikringsloven og derefter ville være henvist til forsørgelse over bistandsloven, hvor kommunerne jo skal dække halvdelen af udgifterne.

Jeg vil gerne sige til hr. Enggaard, at vi selvfølgelig også er parate til at diskutere andre spørgsmål i forbindelse med denne sag, når det drejer sig om kommunernes engagement på arbejdsmarkedet, men at det er en kendsgerning, at der mellem kommunerne og regeringen er enighed om, at forlængelsen af denne ordning ikke forrykker byrdefordelingen mellem stat, amter og kommuner, også når man henser til de forpligtelser, der ligger i beskæftigelsesplanen inklusive den særlige ungdomsgarantiordning.

Jeg vil gerne rette en enkelt lille misforståelse. Man har ofte, også medlemmer af hr. Enggaards parti, sagt, at arbejdsministeren i sin tid klart undervurderede belastningen ved efterlønsordningens gennemførelse; man sagde, at dengang regnede arbejdsministeren kun med, at 17.000 det første år ville benytte sig af det tilbud, der lå i efterlønsordningen. Jeg vil gerne understrege, at det ikke var min vurdering, det var arbejdsmarkedets parters vurdering under det udvalgsarbejde, der førte frem til efterlønsordningen. Tværtimod sagde jeg allerede i min fremsættelsestale i sin tid, at jeg mente, at ordningen ville få en større tilgang end det, der fremgik af udvalgsarbejdet. Men jeg må indrømme, at det også er kommet bag på mig, hvor stort et behov efterlønsordningen i virkeligheden har opfyldt.

Jeg skal sige til hr. Enggaard, at efter regeringens opfattelse er overgangsreglen skudsikker. Ingen person vil blive bragt i vanskeligheder med det forslag, der ligger her, som har haft en berettiget forventning om at kunne gå på efterløn efter de nugældende regler.

Hr. Enggaard spørger i forbindelse med afsnittet i bemærkningerne om, at vi overvejer at forlænge den periode, der skal tages